

Cerul este patria mea.

Un călugăr filosof a scris despre chilia lui: «chilia, chilia mea, azi e ti a mea, mâine a altuia și niciodată a cuiva». Suntem găzduiți gratuit la hotelul numit Pământ, și azi – mâine vom pleca de aici, pentru patria noastră adevărată.

Întreba un filozof, înainte de Hristos: Care este patria ta? -Stai, spune. Și când s-a întunecat le-a arătat cerul. -Acolo este cetatea mea natală! Cerul este patria noastră. "Nu avem aici cetate stătătoare, ci pe cea viitoare o căutăm" (Evrei 13,14), a spus apostolul Pavel.

În Sfânta Liturghie auzim: • «sus să avem inimile», Ridica i-vă inimile sus! În ceasul acesta creștinii în Biserica nu călca pe pământ, locul este sacru. Să nu uităm că etimologia cuvântului om este creatura care tinde în sus și îi dorește să vadă cerul. Așa că să nu stăm cu fața în jos ca porcii ce sunt cu capul încontinuu îndreptat spre pământ. Noi suntem oameni, să nu devenim animale necuvântătoare.